

NSK Neisplativ rad 0-24

Noćno učenje neće se vraćati u knjižnicu

G Mihael Gelo
mgelo996@gmail.com

Studenti su u stalnoj potrazi za svojim mjestom u knjižnici, ali spoj dvaju elemenata, noćnog učenja i učenja u knjižnici, zagrebačkim studentima nije više na raspolaganju. Nacionalna i sveučilišna knjižnica, jedina knjižnica koja se može kvalificirati kao ona koja pruža studentima uslugu večernjeg rada, omogućuje to u prizemlju, radnim danima od 21 do 24 sata, ali samo uz prethodnu prijavu zbog ograničenosti dostupnih mjesta.

NSK je, naime, u razdoblju od 2007. do 2011. provodio pilot-projekt s radnim vremenom 0-24. Na pitanje zašto je to naposljetku suspendirano i zamijenjeno opcijom do ponoći, u NSK-u su odgovorili da je razlog u neisplativosti.

“Praćenjem posjećenosti zgrade NSK tijekom tog razdoblja, utvrđeno je da broj korisnika nakon ponoći drastično pada, to jest da se u njoj gotovo nitko ne zadržava”, priopćili su iz službe za odnose s javnošću NSK.

Iako legitimna, NSK-ova odluka o ukidanju noćnih usluga knjižnice



Foto: Nika Sakar

Ustanovljeno je da broj korisnika nakon ponoći drastično pada, to jest da se u knjižnici tada gotovo nitko ne zadržava

zakinula je izvjestan broj mladih koji bi rado iskoristili mogućnosti koje su bile pružene samo jednoj generaciji studenata.

“Takoder, nijedna knjižnica u gradu ne radi nedjeljom, a subotom rade najkasnije do 14 sati pa bi se vraćanjem noćnog rada to barem donekle kompenziralo”, navodi Martina koja kaže da je definitivno za ponovnu uspostavu noćne smjene. To bi bilo pogodno i za mnogo onih koji žive u studentskim domovima, te ne mogu ometati cimere noću.

Uvođenje kraćeg oblika noćne smjene, mogućnost noćnog rada dva ili tri dana u tjednu, ili barem povećanje broja dostupnih mjesta u sadašnjem večernjem radu knjižnice donekle bi zadovoljile potrebe studenata. Ovako onima koji to preferiraju, ali i onima kojima je to nužno, ne preostaje ništa osim da se prilagode i snađu na druge načine.



Obična dvorana kroz godinu se ispuni pravim instalacijama



Arhitekt Alen Žunić



U Gundu svatko dobije svoje mjesto koje smije urediti kako želi

HARVARD Mladi arhitekt Alen Žunić o načinu studiranja na prestižnom sveučilištu

U istoj golemoj dvorani čak 300 studenata radi, živi i partija

G Zrinka Medak
zrinka95@gmail.com

Zamislite da vam je susjed doktorand koji istražuje lijek za rak ili pak netko tko je s 21 godinom postdoktorand iz matematike, koji uskoro postaje asistent nekom od tamošnjih nobelovaca, govori Žunić

Harvard mu je ispunio dvije najveće želje: osobno je upoznao i slušao predavanja filozofa Slavoj Žižeka, a imao je i prigodu intervjuirati najvećeg arhitekta našeg vremena Rema Koolhaasa. Zbog toga je mladi doktorand, arhitekt i teoretičar arhitekture Alen Žunić zadivljen studiranjem na Harwardu, najprestižnijem svjetskom sveučilištu.

Tijekom studiranja na tom sveučilištu Žunić je najviše vremena provodio u velikoj zgradi neobičnog oblika koja je dio kampusa i u kojoj je više od 300 studenata. Zgrada je napravljena kao velika prostorija bez pregradnih zidova i nazivaju je Gund.

ŠTREBERSKI 'LEGO-KUTAK'

“Svakome je na početku studija službeno dodijeljen mali radni kutak, ali u konačnici cijela dvorana postaje kolektivni radni prostor. Stolovi jesu u početku formalno ustrojani, ali podjele postaju neformalna obrazovna ‘favela’ kroz godinu”, ispričao je Žunić. Svoj radni kutak opisuje kao “štreberski” jer nije imao makete projekata kao ostali, ali je zato počeo sakupljati lego-modele zgrada, a posebno mjesto imala je lego-kuća na slapovima koju je stalno preslagivao.

Osim zajedničkog učenja, česta su i razna druženja i slavlja kada se cijela zgrada pretvori u jedan velik prostor za zabavu, što Žunić opisuje kao zanimljivo “jer i u takvom okruženju neki ostaju za svojim stolom i pokušavaju raditi”. Najveća atrakcija su bile zabave petkom navečer, zvane Beer & Dogs party, koje su svaki tjedan organizirale različite skupine: Kinezi, Latinoamerikanci, Španjolci. Pilo se, jelo i slušalo ono što je karakteristično za te zemlje.

Sustav stanovanja na harvardskom kampusu nudi prigodu za stjecanje mnogih iskustava i poznanstava.

“Zamislite da u susjednoj prostoriji doktorand iz biokemije istražuje stanicu raka i da je pred otkrićem novog lijeka ili je pak u istom hodniku netko tko je s 21 godinom postdoktorand iz matematike, ima velik broj objavljenih radova, a sljedeće godine postaje asistent jednom od mnogih tamošnjih nobelovaca. Nakon razgovora s tim ljudima dobijete inspiraciju i osjećaj da je baš sve moguće”, tvrdi Žunić i dodaje da se mnogo uči, svatko nastoji raditi na sebi i biti iz dana u dan sve bolji u svakom pogledu.

Samo sveučilište Harvard ima brojne prednosti u koje se ubraja i druga najveća knjižnica u Americi, a nudi se i

Skup studij uz stipendiju HAZU-a

Žunić je poslijediplomski studij teorije i filozofije arhitekture polazio u sklopu arhitektonске škole Graduate School of Design. Nakon što je na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu diplomirao prije roka s prosjekom 5.0 i dvostrukom ocjenom *summa cum laude*, kao jedini na arhitekturi kojem je to dosad uspjelo, prijavio se za studij na Harwardu. Svjestan je da su financijski problemi najčešća kočnica, ali ističe kako se u mnogim državama nudi velik broj stipendija i potpora koje pokrivaju sve troškove života tijekom studiranja. U Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti svake godine Harwardu predlaže stipendiste za Fond Zlatko i Joyce Baloković, preko koje je Žunić dobio stipendiju koja je uključivala školarinu i džeparac.

mogućnost 3D printanja maketa. U knjižnici se mogu pronaći gotovo sve knjige, a ako je kojim slučajem nemaju, posudit će je iz druge knjižnice ili će je kupiti za studenta koji je traži. Sveučilište ulaže u sve grane, od teorijskih do tehnoloških.

Studij je organiziran tako da se potiče samostalan rad, istraživanje i širenje obzora tako da se nude brojni izbori kolegiji koji nisu dio struke. Svi su studenti vrlo otvoreni sa svojim zamislima i nisu ljubomorni na druge iz generacije i svoga okruženja, što Žunić smatra iznimno važnim za radno iskustvo, posebno arhitektonsko koje se temelji na kreativnosti i razmjeni ideja.

Za vrijeme studiranja na Harwardu Žunić je slušao predavanja mnogih svjetskih arhitekata, među kojima

'Teško mi je bilo profesore zvati imenom'

Studiranje na Harwardu uvelike se razlikuje od onoga u Hrvatskoj. Osim što ondje predavanja drže nobelovci i svjetski poznati znanstvenici i profesori, sustav rada je drukčiji, nastava je otvorenija, i mnogo je diskusija. Velika razlika u odnosu prema studiranju u Hrvatskoj je odnos studenata i profesora. Svi se međusobno odmah oslovljavaju imenom. “Poslati mail profesoru koji počinje s *Dear Mark* bilo mi je jako teško i uspio sam tek nakon jednog cijelog semestra”, prisjeća se Žunić.

posebno ističe Thoma Maynea, dobitnika Pritzkerove nagrade. Prisjeća se kako je jednom tijekom predavanja sjedio pored starijeg gospodina koji je cijelo vrijeme govorio i nije pratio izlaganje, što mu je bilo čudno. Tek je na kraju predavanja shvatio da je taj čovjek zapravo Fumihi-ko Maki, jedan od najvećih arhitekata 20. stoljeća.

EPICENTAR ZNANJA

“To vam je ukratko Harvard, nikad ne znate tko sjedi pored vas”. Žunić je razmišljao i o prijavi doktorata na Harwardu, ali je dobio službeni poziv HAZU-a da se vrati na doktorat u Hrvatsku, što je i napravio. Budući da mu se dvije godine postdiplomskog studija s Harvarda računaju kao prve dvije godine doktorskog studija, ostala mu je još jedna godina nakon koje će s doktoratom u ruci moći dovoljno vremena posvetiti praksi.

Na kraju ističe kako mu je, osim poznanstava iz cijelog svijeta, najvažnije to što su američka sveučilišta epicentri znanja i inovacija, na fakultet redovito dolaze predavati najveći svjetski intelektualci iz struke, ali i izvan nje. Zaključuje da na Zapadu studenti imaju mnogo veću slobodu u izboru kolegija i tema kojima se želi baviti, a upravo je to formula kojom američki način obrazovanja razvija iznimnu kreativnost.



Navečer se prostor za rad pretvara u prostor za party

Foto: Privatna arhiva